ÉVKÖZI XXX. VASÁRNAP

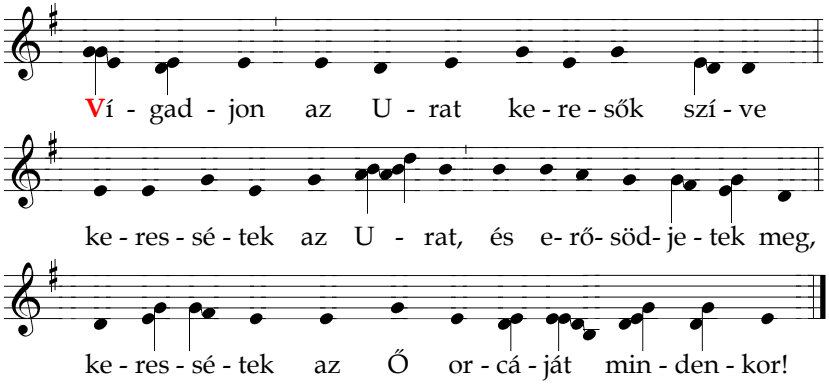
Gyülekező ének | *Szeretettel jönnek hozzád* (ÉE 152)

Szeretettel jönnek hozzád, Atyánk, hívő gyermekid, — Meghálálni kegyelmednek nagy jótetteményeit. — Az oltár szent zsámolyához buzgó szívünk imádást hoz, — Áldozatul hozza néked legtisztább érzelmeit.

Szeretetnek szent emléke ez az örök áldozat, — mit most szolgád az oltáron, Uram, neked bemutat. — Add, hogy kik most buzgón áldunk, érted áldozattá váljunk, — szeretetben élve s halva lássuk egykor arcodat.
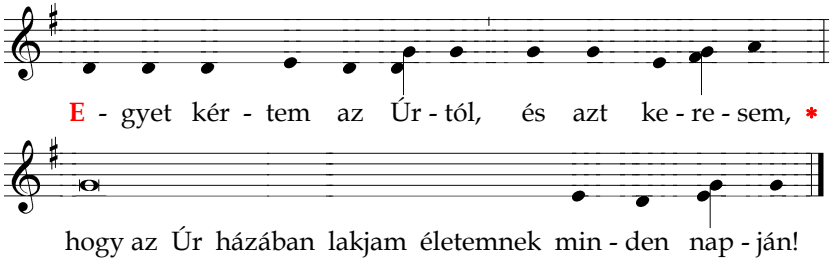
Introitus | *Vígadjon* (GH 268)

A liturgiában is őt keressük, benne vigadunk, s kegyelmi erősséget kapunk tőle.
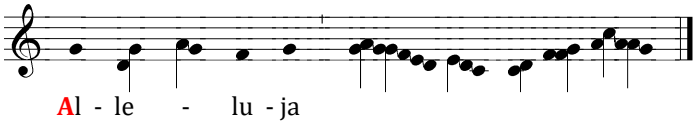

Graduale | *Egyet kértem* (GH 393)

A betlehemi barlang most Isten háza, s jó nekünk itt lennünk, menedéket találva a világ sok baja közt.

Alleluja | GH 566
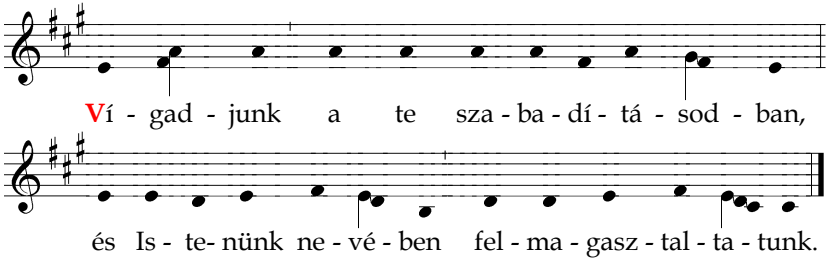

Felajánlásra | *Mint a szép hűvös patakra* (ÉE 208)

Mind a szép hűvös patakra a szarvas kívánkozik, — lelkem Istent úgy óhajtja, és hozzá fohászkodik. — Tehozzád én Istenem, szomjúhozik én lelkem: — vajon mikor jutok innen színed elé élő Isten.

Éjjel-nappal hulló könnyem mindennapi kenyerem, — amidőn azt kérdik tőlem: hol van az én Istenem? — Ezen mélyen bánkódom, és házadat óhajtom, — hol a hívek seregében örvendek szép éneklésben.

Communio | *Vígadjunk* (GH 262)

Krisztus megkezdi földi működését, s mi szeretettel köszöntjük, mint királyunkat. Egyben a vele való teljes egyesülés jegyében (áldozás alatt) azt is kérjük, hogy harcában, küldetésében, áldozatában, győzelmében részt vehessünk.

Kivonulásra | *Boldogságos Krisztus Anyja* (ÉE 241)

Boldogságos Krisztus Anyja vigadozzál — mert a földre fényességet, vigaszt hoztál — boldogságot harmatoztál — drága bokor édes bimbót virágoztál.

Előtted sír egész ország könyörögve — hiszen tiéd századoktól minden rögje — István király szent örökje — Isten után benned bízik mindörökre.

Szent Fiadat, Boldogasszony, kérd e népért, — győzelemmel verje vissza ellenségét, — rabságának vesse végét, — adja neki égen-földön üdvösségét.